

har andra inkomster än folkpensionen, samt därmed i inkomstavseende likställda.

Stockholm den 22 januari 1963

Rune Gustavsson

i Alvesta

Robert Johansson

i Dockered

Jan-Ivan Nilsson

David Gomér

Erik Larsson

Thorbjörn Fälldin

Nr 104

Av herr **Mattsson m. fl.**, om viss sänkning av minsta beloppet för insättning å skogskonto.

(Lika lydande med motion nr 88 i Första kammaren)

Enligt gällande regler utgör minsta belopp som kan insättas på skogskonto 2 000 kr. per år. Med hänsyn till att insättningarna skall utgöra vissa procent, 40 resp. 60 procent, av köpeskillningen för försåld skog, utgör det lägsta intäktsbelopp som kan grunda insättningsrätt 3 334 kr. vad gäller avverkningsrätter och 5 000 kr. vad gäller leveransvirke.

Visserligen kan en insättningsrätt för mindre än 2 000 kr. per år sägas ha en begränsad skatteutjämnande effekt. Detta gäller dock om man enbart ser till effekten av en enstaka insättning. Till bilden hör emellertid också skogskontots betydelse som motsvarighet till de investeringsfonder, vilka aktiebolag och ekonomiska föreningar med viss skattefrihet får inrätta för vissa ändamål, samt de konsekvenser de nu alltför snävt tilltagna reglerna spelar bl. a. för de mindre jordbrukarnas driftsplanering. Det är framför allt för de mindre jordbrukarna den nu aktuella 2 000 kr.-gränsen har betydelse.

För flertalet av dessa utgör de årliga avverkningarna den egentliga grunden även för en stor del av arbetsinkomsten. Ur den synpunkten är det självfallet betydelsefullt att de år från år kan planera ändamålsenliga avverkningar. Effekten av nuvarande regler för skogskontot har emellertid blivit att man i stället gör periodiska, större avverkningar. Anledningen därtill är att söka i att skogsägarna genom skogskontot samlar upp erforderligt kapital för senare investeringar. Inte minst med hänsyn till jordbrukets brydsamma ekonomiska situation skulle en sänkning av ifrågavarande minimibelopp vara angelägen. Framför allt gäller detta ju också de mindre jordbrukarna, vilka torde ha de största svårigheterna att från ordinarie driftsintäkter kunna avsätta medel för nödvändiga investeringar.

Ett annat förhållande, som i allt högre grad aktualiserar en ändring av

dessa regler, är den ökade samverkan som skogsägarna etablerat inom ramen för skogsbruksområden och skogliga samverkansområden. Vid gemensam avverkningsplanering ändras ofta virkesuttagens karaktär mot ökad kontinuitet, vilket också klart motiverar en ändring av bestämmelserna för avsättning till skogskontot.

De farhågor som, när skogskontot infördes, yppades beträffande merarbete för taxeringsmyndigheter och banker, om minimibeloppet för insättning på skogskonto sattes lägre än 2 000 kr., synes oss ha visat sig ogrundade och kan enligt vår mening inte längre anföras som skäl emot en reformering av bestämmelserna.

Enligt vår mening bör reglerna nu ändras så att minimibeloppet fastställs till 1 000 kr. Däremot synes de båda procentgränserna vad gäller intäktobeloppet inte böra ändras.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte besluta sådan ändring av bestämmelserna om taxering av medel som insatts på skogskonto, att insättning avseende viss förvärvskälla för ett och samma beskattningsår ej må understiga 1 000 kr. i enlighet med vad i motionen anförts, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig författningsändring.

Stockholm den 22 januari 1963

Erik Larsson

i Norderön

Arne Persson

i Heden

David Gomér

Bengt Börjesson

i Falköping

Lennart Mattsson

Jan-Ivan Nilsson

Robert Johansson

i Dockered